

Z hlubokého, klidného spánku probudilo Willa jednotvárné ťukání.

Ani přesně nevěděl, kdy si toho zvuku všiml. Vklouzl nenápadně do jeho spící mysli, rostl a sílil, až si ho Will začal uvědomovat a zjistil, že je vzhůru a uvažuje, co to může být.

Ťuk-ťuk-ťuk-ťuk...

Pořád to tu bylo, ale teď, když už byl vzhůru a vnímal i jiné zvuky v chatě, to neznělo tak hlasitě.

V rohu, za malou zástěnou z pytloviny zajišťující trochu soukromí, pravidelně oddychovala Evanlyn. Ťukání ji zřejmě nevzbudilo. Od ohniště na druhém konci místnosti se ozývalo slabé praskání, a když se Will probral úplně, vnímal i jemné syčení.

Ťuk-ťuk-ťuk...

Zvuk zřejmě přicházel odněkud zblízka. Posadil se na hrubém lůžku vyrobeném z prken a plátna, protáhl se a zazíval. Zatřepal hlavou, aby si ji pročistil, a zvuk na-